

ת"פ (באר שבע) 266-09-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' והיב גרגאוי - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 266-09-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' והיב גרגאוי - בעצמו
ת"פ (באר-שבע) 266-09-23
מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד

היב גרגאוי - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד סלימאן אבו שעירה
בית משפט השלום בבאר-שבע
[05.02.2025]
לפני כבוד השופט ערן צברי
גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום מתוקן, בעבירה של פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בכך שבתאריך 26/08/2023 סמוך לשעה 12:45 שהה מר ראני גרגאוי סמוך לבית הספר אמג'ד בשגב שלום. נפגע העבירה הבחין בנאשם מתקרב אליו כשהוא אוחז בידו חפץ והחל לנוס מהמקום. הנאשם רדף אחריו אשר אשר השיגו, היכה אותו באמצעות החפץ שהחזיק בגבו וחדל מלרדוף אחריו. כתוצאה מכך נגרם לנפגע העבירה חתך בגבו אשר הצריך טיפול רפואי במסגרתו נסגר הפצע באמצעות סיכות.
3. בין הצדדים לא היו הסכמות עונשיות והנאשם הופנה לקבלת תסקיר אצל שירות המבחן. ראיות לעונש
4. המאשימה הגישה כראיות לעונש את תמונתו של נפגע העבירה כשתחבושת גדולה על גבו, ואשר מסתירה את מקום הפציעה, וכן תעודה רפואית התומכת באמור בכתב האישום. עיקר טיעוני הצדדים ותסקיר שירות המבחן
5. שירות המבחן בתסקירו תיאר כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד ומחזיק בתעודת בגרות; ביקש ללמוד בפנימייה לאחר שחש שהלימודים במקום מגוריו ברמה נמוכה; מעוניין להמשיך ללימודים גבוהים; בן למשפחה מרובת ילדים ואביו התחתן לאישה שניה; מקיים קשר קרוב עם הוריו והם מהווים עבורו גורמי תמיכה; מקיים אורח חיים נורמטיבי; יש התייחסות לתהליך אותו עבר במסגרתו תחילה הכחיש מעורבות ובהמשך מסר התייחסות לאירועים המקדימים למעשה התקיפה; לא נרתם באופן מלא לתהליך אך היה נכון להשתלב בו.

- להערכתם הוא בעל קווים ילדותיים ואימפולסיביים, בעל מוטיבציה חיצונית להירתם לתהליכים אצל שירות המבחן, התקשה להכיר לעומק דפוסי התנהגותו המכשילים. שירות המבחן בא בהמלצה לענישה רכה הכוללת צו מבחן, וצו של"צ של 200 שעות.
6. שירות המבחן הביא את עמדתו של נפגע העבירה לפיה מאז הפציעה לא שב לעבוד; חווה קשיים הנובעים ממעשה התקיפה שהקשו עליו לעבוד בעבודה מאומצת; הפך לחששן בעקבות האירוע מסביבתו הקרובה; היה קרוב בעבר לנאשם אך כיום יש ביניהם נתק מוחלט; לא חושש ממנו.
7. המאשימה בטיעוניה לעונש התייחסה לאינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם ועיקרם הזכות לחיים, להגנה על שלום הציבור ושלמות גופו וזכותו לתחושת ביטחון. כמו כן לצורך בהחמרת הענישה על מנת לשרש מעשי אלימות. עוד הפנתה לענישה הנוהגת וביקשה לקבוע מתחם עונשי הנע בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הרי שהנאשם נעדר עבר, נטל אחריות על מעשיו. תסקיר שירות המבחן מלמד על תנודתיות אצל המשיב וכי גישתו המקלה מלמדת כי יש להמחיש לו חומרת מעשיו באמצעות ענישה מחמירה לכן אין מקום לסטייה מהמתחם משיקולי שיקום וכי יש להעמיד את עונשו בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי לנפגע העבירה.
8. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש הדגיש את המלצת שירות המבחן לענישה צופה פני עתיד, וכי הענישה אליה הפנתה המאשימה חמורה בהרבה מהמקרה כאן. עוד ציין כי היה בתנאים מגבילים משך תקופה ארוכה, הוא בן למשפחה נורמטיבית, עתיד להתחתן בחודש מרץ הקרוב, וכי התהליך שעבר בתסקיר החל בחוסר שיתוף פעולה והשתנה כך שהוא שיתף פעולה, לקח אחריות על מעשיו ונרתם להליך.
- שירות המבחן שוחח עם נפגע העבירה וקיבל התייחסותו שאינה מחמירה עם הנאשם. המלצת שירות המבחן כוללת גם צו מבחן ממושך שילווה אותו אף לאחר סיום ההליך. הפנה לפסק דין בת"פ (שלום ב"ש) 10445-01-21 מדינת ישראל נ' אמיר אל עוברי (נבו 7.12.2023) וביקש ללמוד משם גזירה שווה, לחרוג ממתחמי הענישה ולאמץ המלצות שירות המבחן.
9. הנאשם בדברו האחרון אמר כי למד בפנימייה והשלים תעודת בגרות, מעוניין ללמוד הנדסאות ולהיות כמו אביו, התחרט על מעשיו, פתח חנות אותה הוא מנהל.
10. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש הפניתי את הנאשם לקבלת חו"ד אצל הממונה על עבודות השירות. הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות. קביעת מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
- האינטרסים המוגנים ומידת הפגיעה בהם
12. הנאשם במעשיו פגע באינטרסים המוגנים לנוגעים לביטחון האישי של הציבור, שמירה על גופו ושלוות נפשו - זכויות יסוד מקודשות אשר מותרות בלאו מוחלט כל פגיעה בהן.
13. ישנה פסיקה עניפה במסגרתה קבעו בתי המשפט פעם אחר פעם כי יש לנקוט ביד קשה כלפי מעשי אלימות אשר נעשו נפוצים, ואשר מהווים כלי ליישוב סכסוכים ו"אכיפה עצמית", ועל כן יש להילחם בתופעה זו באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה - "נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריח" (ראו"פ 3573/08 עודה עוואדרה נ' מדינת ישראל (נבו 13.4.2010), וכן"פ 1450/24 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 15.12.2024)).
14. האמור בתסקיר שירות המבחן מבחינת התייחסות הנאשם למעשה העבירה, נוגע לעניין זה בדיוק. הנאשם התערב בסכסוך שלא לו, לא עירב את אביו שהוא המבוגר האחראי, ופתר בדרך לא דרך את אותה בעיה. תחושת חוסר הצדק והתסכול גרמו לעשייה שנטועה בחוסר צדק ותסכול כך שהפתרון הינו גרימת עוול ולא עשיית צדק. אף עמדתו כלפי מערכת החוק בשל אירוע מהעבר, לא הביאה למעשה צודק ונכון אלא למעשה עבירה מכוער שיש לנקוט לגביו מדיניות ענישה מחמירה.
- מדיניות הענישה
15. מתחם הענישה בעבירות מעין אלה רחב, והוא מושפע בעיקרו מסוג התקיפה, החפץ באמצעותו בוצעה התקיפה, סיבות ונסיבות לביצוע העבירה, התוצאה, ועוד.
16. ברע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל (נבו 17.12.2015) הורשע נאשם לאחר שפצע באמצעות חפץ חד בראשו ופצע אותו וזאת בעקבות חוב כספי שהיה ביניהם. מתחם העונש נקבע כך שינוע בין 6 - 18 חודשי מאסר, ועונשו העומד על 8 חודשי מאסר ועונשים נלווים למרות היו נעדר עבר פלילי שנרתם להליך שיקומי. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, ובקשת רשות ערעור נדחתה אף היא תוך שנאמר שאף אין להמיר את עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות נוכח חומרת האירוע.

17. המאשימה הפנתה לפסקי דין שונים. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 11075-05-13 עווד צעיד נ' מדינת ישראל (נבו 6.11.2013) מדובר באסיר אשר תוך כדי מאסר חתך סוהר בפניו פעמים ועל כן הושת עליו מאסר ממושך של 4 שנים במצטבר. עניין זה חמור מכל היבט אפשרי ואין בו כדי ללמד אותי בדבר מדיניות הענישה הנוהגת. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 22469-01-23 מיכאל ליטבק נ' מדינת ישראל (לא פורסם) חזר בו הנאשם מערעורו נוכח המלצת ערכאת הערעור. הנאשם שם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות בכך שבעקבות ויכוח על מקום חניה תקף את האחר באמצעות מוט ברזל בראשו מספר פעמים וגרם לו לפצע בפצח שהודבק, שבר באצבעו ושריטה בכתפו. מתחם העונש הועמד כך שינוע בן 14 - 28 חודשי מאסר ועונשו נגזר בתחתיתו של המתחם. בת"פ (שלום ב"ש) 29863-07-23 מדינת ישראל תביעות נגב נ' מוהיד אבו עראר (נבו 10.4.2024) הורשע נאשם שהשליך אבן משתלבת לעבר נפגעת עבירה שהיא קרובת משפחתו ופגע בה בראשה, וגרם לה לחתך אשר נסגר באמצעות סיכות. מתחם העונש הועמד על 15 - 30 חודשי מאסר וזאת בין היתר בשל גילה המתקדם של אותה נפגעת עבירה, אי לקיחת האחריות, ההשפעה עליה, ההצטיידות המוקדמת באותה אבן, כניסתו לתחום חצרה וביצוע המעשים שם וכיוצ"ב. עונשו הועמד על 15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
18. בת"פ (שלום ב"ש) 10445-01-21 מדינת ישראל נ' אמיר אל עובר (נבו 7.12.2023) אליו הפנה ב"כ הנאשם מדובר במי שהורשע בכך שבעקבות ויכוח בדרך יצאו נפגע העבירה והנאשם והחלו בעימות פיזי במהלכו תקף הנאשם באמצעות מקל עץ וגרם לפציעות בראשו והמטומות במקומות שונים בגופו. מתחם העונש הועמד על 7-18 חודשי מאסר בפועל ועונשו הועמד על 7 חודשי מאסר בעבודות שירות.
19. נוכח מנעד הענישה הקיימת, אני מזכיר כי "הענישה הנוהגת היא שיקול אחד מבין שיקולי הענישה בקביעת מתחם העונש ההולם, שקביעתו משמיעה קביעה ערכית (כעולה מהוראת סעיף 40 לחוק)"
ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 9.10.2016), ע"פ 3698/20 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל (נבו 3.11.2020), רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ' מדינת ישראל (נבו 10.1.2021).
- נסיבות הקשורות בביצוע העבירות
20. לא מדובר באירוע מתוכנן אלא ספונטני. מאידך מדובר בכעס שהצטבר אצל הנאשם כלפי נפגע העבירה, ביחס לאירועים שלא קשורים אליו ישירות, והוא היה יכול במספר רב של צמתי החלטה והזדמנויות לנהל התנהגותו אחרת.
21. הנזק שנגרם לנפגע העבירה חמור. כפי שהובא מעלה ובתסקיר שירות המבחן הוא שינה אורחות חייו, לא חזר לעבוד, סובל מקושי לעבוד בעבודה ממושכת וכן ניכרת השפעה נפשית ממשית על התנהלותו. לזאת יש להוסיף את פוטנציאל הנזק אשר עשוי היה אף להביא לפגיעה משמעותית שכן הפגיעה בגב יכלה לגבות מחיר פיזי חמור מהמשיב, ולהותירו עם נכות של ממש.
22. כאמור מעלה, הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשים לא נעוצים ביחס ישיר בינו לבין נפגע העבירה, והיה עליו לנסות לפעול בדרכים אחרות מגוונות ובראשן לשוחח עם אביו או עם נפגע העבירה עצמו, ולנסות להגיע לפתרון הדבר בדרך אחרת.
23. לאור כל האמור, ומאחר שמדובר במכה אחת באמצעות חפץ, אשר הותירה כאמור פציעה אצל נפגע העבירה וטבעה בו את חותמה אף מהבחינה הנפשית, הסיבות שהביאו אותו לביצוע המעשים שלא מהווים ולו תחילתה של הצדקה למעשיו, וכן הענישה הנוהגת אשר ביטאה במגוון דרכים את הצורך להחמיר בענישה בעבירות אלימות, ולשרש תופעה זו, אני קובע כי מתחם העונש ינוע בין 7 - 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

24. הנאשם צעיר נעדר עבר פלילי. ברור שלעונש שיוטל עליו תהא השלכה ופגיעה בו.

25. לטובת הנאשם לקחתי בחשבון נטילת האחריות על מעשיו, ובכך גם את החיסכון בזמן השיפוטי וכן את העובדה שהתנהלותו לפני האירוע הייתה נורמטיבית.

26. הנאשם לא נרתם להליך אצל שירות המבחן ואף בתסקירו נכתב כי - "...התלבטנו רבות...לקחנו בחשבון את חומרת העבירה ואת התייחסותו המקלה ביחס לתוצאות העבירה...לקחנו בחשבון כי בעבר התקשה להתמיד בהליך הטיפול בשירותנו...לקחנו בחשבון כי כיום מתקשה להעיר בדפוסיו המכשילים...המוטיבציה להשתלבות בהליך טיפולי מונעת ממניעים חיצוניים..." - משמע כי הדברים העומדים לזכותו הינם טכניים במהותם - "...בחור צעיר, נעדר עבר פלילי...תפקודו הנורמטיבי...במישור התעסוקתי והלימודי ואת הסכמתו להשתלב בהליך טיפולי..."

27. אכן שירות המבחן בתסקירו ממליץ על ענישה רכה, אך האמור בו לא תומך בכך שהנאשם עבר דרך וכי לא ניתן לומר שהוא עבר הליך שיקומי, או שיש סיכוי ממשי לשיקום ברמה המצדיקה חריגה ממתחמי הענישה (לעניין זה ראו ע"פ 7757/21 אהרון קיי מרזוקי נ' מדינת ישראל (נבו) 24.5.2022), ע"פ 7172/21 מאדי דאהר נ' מדינת ישראל (נבו) 31.1.2023), ע"פ 671/22 אחמד אבו תנהא נ' מדינת ישראל (נבו) 20.10.2022).

28. משכך ומשלא התרשמתי כי יש נסיבות חיים מיוחדות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, משלא התרשמתי כי הנאשם פעל באופן מיוחד לתקן תוצאות מעשיו נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, הרי שאין לומר שיש נסיבות מיוחדות שמתקיימות לגזירת עונשו לקולא בכל הנוגע לתחומים אלה.

29. בסוג זה של עבירות ישנו אינטרס להחמרה בענישה גם משיקולי הרתעה כפי שהובא לעיל. בעניין זה לקחתי בחשבון כי הנאשם הורתע מההליך שמתנהל נגדו, וכן את חששו מההשלכות העתידיות של הליך זה.

סוף דבר

30. לאור כל האמור אני גוזר את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים :

א. שבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 06/04/2025 בשעה 09:00 בהתאם להוראות הממונה לעבודות השירות, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר. מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של חמישה חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון לרבות עבירת איומים.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 7,500 ₪ לנפגע העבירה, ע"ת מספר 1.

הפיצוי ישולם בשבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 01/04/2025 ויועבר לנפגע העבירה בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 30 יום. המזכירות תעקוב.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ה, 5 פברואר 2025, במעמד הצדדים.